

pasażerskich. Ma to związek przede wszystkim z jednorazowym wykonaniem takich badań w szczytce przewozowym w przekroju, a nie jak w przypadku Bydgoszczy, regularnych badań napełnień na długości całej sieci linii komunikacyjnych. Jednostkowe badania przekrojowe obciążone są bardzo dużym błędem, szczególnie ze względu na bardzo dużą podatność na zdarzenia losowe występujące na sieci drogowej. W dodatku, nie odzwierciedlają one tak szczegółowo zmienności ruchu pasażerskiego w ciągu danego roku wzdłuż tras linii komunikacyjnych. Wyniki te nie uwzględniają również dokonywanych w ciągu roku korekt w trasach przebiegu poszczególnych linii komunikacji miejskiej. Na tej podstawie autorzy opracowania postanowili odstąpić od analizy wyników badań zamieszczonych w tych opracowaniach.

Koszty funkcjonowania komunikacji miejskiej zależne są od stawek za wozokilometr, w przypadku transportu autobusowego, oraz pociągokilometr, w przypadku transportu szynowego. W Toruniu Organizator dysponuje jedynie kosztami stałymi i zmiennymi, posiada zatem jedynie średnią stawkę wozokilometra równą 5,42 zł oraz 7,02 zł za pociągokilometr. W Bydgoszczy natomiast stawki te zależą od środków transportowych wykorzystanych do obsługi pasażerskiej na danych liniach komunikacyjnych oraz od tego, czy pakiet linii został powierzony, czy zostało ogłoszone postępowanie przetargowe na ich obsługę. Stawki netto są następujące:

- powierzone linie tramwajowe:
 - tramwaj jednowagonowy: 6,57 zł,
 - tramwaj dwuwagonowy: 9,28 zł,
 - tramwaj wielocząłonowy: 15,11 zł,
- powierzone linie autobusowe:
 - autobus midi: 5,93 zł,
 - autobus jednocząłonowy (krótki): 6,32 zł,
 - autobus przegubowy (długi): 7,29 zł,
- linia nr 92:
 - autobus jednocząłonowy: 6,31 zł,
- linia nr 71:
 - autobus jednocząłonowy (krótki): 6,36 zł,
 - autobus przegubowy (długi): 7,19 zł,
- linia nr 51, 58, 73 i 76:
 - autobus midi: 5,92 zł,
 - autobus jednocząłonowy (krótki): 6,36 zł,
- linia nr 55, 67 i 69:
 - autobus jednocząłonowy (krótki): 6,30 zł,
 - autobus przegubowy (długi): 6,75 zł.

Finansowanie linii międzygminnych, organizowanych w ramach komunikacji miejskiej, odbywa się w różny sposób w obu miastach. W Bydgoszczy w przypadku, gdy linia międzygminna jest nierentowna (przychód ze sprzedaży biletów na tych liniach nie pokrywa 100% kosztów ich funkcjonowania), część finansowania pokrywa gmina (Białe Błota lub Osielsko) proporcjonalnie do liczby pasażerów korzystających z danej linii na terenie tej gminy (w strefie II). Pozostałą część kosztów pokrywa Organizator – gmina Bydgoszcz. W Toruniu natomiast koszty funkcjonowania linii międzygminnych rozliczane są w ten sposób, że gmina Lubicz dopłaca 4 zł za każdy wozokilometr realizowany na jej terenie.